

דברי הספד לזכרה של אמה ופריק ז"ל – בית העלמין בצור שלום 15.11.12

ההורים סופי ואלכס,

האחים והאחיות, הסבתא, בני המשפחה.

דור החבר.

אילו רק יכלה אמה שלנו, לעמוד כאן ולהביט בקהל הרב שהתאסף ללוותה בדרכה האחרונה, לחוש מצד אחד את הכאב ומצד שני את האהבה של כולנו, ודאי הייתה כובשת את חיוכה, כולה נרגשת ולא מאמינה.

ביום שני בלילה חרב על משפחת ופריק עולמה. תאונת דרכים קטלנית ומחרידה, מיותרת ומכעיסה, קטעה את מסלול חייה. אמה, יפת התואר והמראה, חיה חיים מאושרים במסלול חייה הקצר, הקצר מידי.

בשנת הלימודים הנוכחית שבה אמה ללמוד במערכת החינוך של קריית ביאליק, בבית הספר התיכון אורט. היא התקבלה למגמת הנדסת בניה ואדריכלות בדרך להגשים את חלומה להיות אדריכלית מפורסמת ומוערכת, כפי שהבטיחה להוריה. היא פתחה היטב את שנת הלימודים וכישוריה ניכרו היטב לעין. בדרכה להגשים את חלומה נקטפה בדמי ימיה.

למעלה מ-30,000 בני אדם ניספו בתאונות דרכים מקום המדינה ודומה כי מירון הדמים הזה לעולם לא ייגמר. לרשימה המתארכת הזאת נוספה אמה, תושבת עירנו.

אמה אהבה לרכוב על סוסים. היא נראתה כנסיכה אצילה על גבי הסוס. בשעות הפנאי שלה נהגה לכתוב בסתר סיפורים אשר להם לא נתנה דרור. כתיבתה, כך העיד אחיה, הייתה איכותית וכובשת.

כישרונות רבים התמזגו באמה שלנו, יפה כל כך, מוכשרת מאוד, שקטה ונעימת הליכות. ביום שלישי בבוקר ביקרתי את הוריה ההמומים והדואבים, ראיתי הורים שהיוו עבודה מקור עידוד ובית גידול לכל כך הרבה דברים טובים ומבורכים אשר דבקו בך ועיצבו את אישיותך. כל זה נגדע ואיננו עוד.

נמצאים כאן חבריך מבית הספר שאינם יודעים נפשם מצער על הסתלקותך בתאונה הקטלנית. אני רואה אותם בכאבם יפים וערכיים כל כך. תושבי קריית ביאליק התעטפו צער ויגון, מחבקים בחום ובאהבה את הוריה, מזילים דמעה עליך ילדה יפה. תנוחי על משכבך בשלום ותהי מליצת יושר עבור משפחתך וכל אוהבך.